

Иск, предявен на 13 юни 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Нидерландия

(Дело C-255/08)

(2008/C 223/40)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: M. van Beek и J.-B. Laignelot)

Ответник: Кралство Нидерландия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е приело всички законодателни, нормативни и административни мерки, за да се съобрази с член 4, параграфи 2 и 3, тълкувани във връзка с приложения II и III към Директива 85/337/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО ⁽²⁾ и Директива 2003/35/ЕО ⁽³⁾, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си.

— да се осъди Нидерландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

- Съгласно член 249, трета алинея ЕО директивата обвързва по отношение на постигането на даден резултат всяка държава-членка, до която е адресирана, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат.
- Държавите-членки обаче трябва да приемат необходимите мерки, за да транспонират в предписания срок директивите в националното право, както и да информират незабавно Комисията за това.
- В случая член 3, параграф 1от Директива 97/11/ЕО гласи, че държавите-членки приемат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива най-късно до 14 март 1999 г. и че те незабавно информират Комисията за това. Нидерландия не била изпълнила това задължение.
- Въз основа на горните съображения Комисията заключава, че до този момент Нидерландия не е приела необходимите мерки, за да транспонира правилно член 4, параграфи 2 и 3, тълкувани във връзка с приложения II и III към Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда, изменена с Директива 97/11/ЕО и Директива 2003/35, като не е приложила всички критерии, съдържащи

се в приложение III към директивата, за всички проекти от приложение II към директивата.

⁽¹⁾ ОВ L 175, стр. 40, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 174.

⁽²⁾ ОВ L 73, стр. 5, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 3, стр. 254.

⁽³⁾ ОВ L 156, стр. 17, Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 8.

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 18 юни 2008 г. — Labdrokes Betting & Gaming Ltd. и Labdrokes International Ltd./Stichting de Nationale Sporttotalisator

(Дело C-258/08)

(2008/C 223/41)

Език на производството: нидерландски

Препращаща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden.

Страни в главното производство

Ищец: Labdrokes Betting & Gaming Ltd. и Labdrokes International Ltd.

Ответник: Stichting de Nationale Sporttotalisator

Преюдициални въпроси

- Отговаря ли на изведеното в съдебната практика на Съда на Европейските общности, по-специално в Решение от 6 ноември 2003 г. по дело Gambelli (C 243/01, Recueil 2003 г., I 13031) условие, свързаните с хазарта дейности да бъдат ограничавани по последователен и систематичен начин, дори и когато на притежателя или на притежателите на разрешение за организиране на хазартни игри е позволено да направят организираните от тях хазартни игри по-привлекателни чрез въвеждане на нови хазартни игри, да привличат вниманието на по-широк кръг потребители чрез реклама на организираните от тях хазартни игри и така да отклонят (потенциални) участници от участие в незаконни хазартни игри (вж. Решение на Съда на Европейските общности от 6 март 2007 г., Placanica и др., C 338/04, C 359/04 и C 360/04, Slg. 2007, I 1891, точка 55, in fine), ограничителна национална политика спрямо хазарта, насочена към управление на склонността към участие в хазартни игри, която политика допринася всъщност за постигане на преследваните със съответната национална правна уредба цели, а именно овладяване на пристрастеността към участие в хазартни игри и предотвратяване на измамите, като, поради регламентиране предлагането на хазартни игри, участието в подобни става (все) по-ограничено, което не би било така без наличието на национална система за регулиране?